نگاه

فوتبال ایران پتانسیل صعود به المپیک را دارد

اکبر محمدی
کارشناس فوتبال

راهیابی تیم امید فوتبال ایران به المپیک همواره یکی از دغدغه‌ها و چالش‌های ورزش کشورمان بوده تا جایی که بیش از چهار دهه است که در حسرت حضور در بازی‌های المپیک مانده‌ایم. معمولاً کشورهای موفق آسیایی از جمله کره، ژاپن و استرالیا در مسابقات انتخابی المپیک از تیم جوانان خود استفاده می‌کنند که باتوجه به برنامه‌ریزی‌های دقیق و حرفه‌ای که آنها دارند، تصمیمی منطقی است. در این دوره فدراسیون کشورمان نیز با مشورت کارلوس کرش تیم جوانان را راهی رقابت‌های انتخابی کرده‌است. با توجه به اینکه صعودمان به المپیک اهمیت زیادی دارد، شاید از اعزام تیم زیر ۲۲ سال به انتخابی نتیجه مطلوب را نگیریم. معمولاً این کار را همه کشورها انجام می‌دهند، اما از آنجا که در فوتبال همه نتیجه‌گرا هستند، فدراسیون ریسک بزرگی را پذیرفته است. شاید اگر مثل همیشه تیم امید را به رقابت‌های انتخابی می‌فرستادیم لااقل خیال‌مان از بابت صعود به مرحله‌نهایی انتخابی راحت می‌شد. در این دوره این چالش را هم داریم که آیا به مرحله نهایی انتخابی صعود می‌کنیم یا نه. خوشبختانه در این دوره فدراسیون برنامه‌ریزی بهتری برای امیدها انجام داده از طرفی جوانان اعزامی به قزاقستان همان نفراتی هستند که در جام‌جهانی حضور داشته‌اند. انتظار می‌رود با استفاده از همین تجربیان در انتخابی المپیک عملکرد مطلوبی داشته‌باشند. فوتبال ایران استعداد کم ندارد و در صورتی که به آنها بهای لازم داده شود قطعاً می‌توانند کارهای بزرگی انجام دهند. البته باید به مشکلات سد راه این تیم هم اشاره کرد. باشگاه‌ها در زمان برگزاری تمرینات همکاری لازم را انجام ندادند و بعضاً بازیکنان مدنظر کادرفنی را به تیم نمی‌دادند. بدون شک فوتبال ایران پتانسیل لازم برای رسیدن به المپیک را دارد و این اتفاق در این دوره نیز می‌تواند رخ دهد. امید می‌رود این بار طلسم صعود شکسته شود و شاهد سنت شکنی تیم امید باشیم.

گزارش

مترجم: شیوا نوروزی

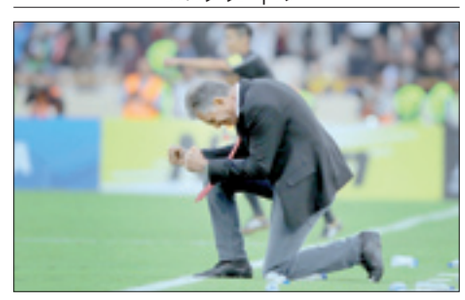

عادل فردوسی‌پور در ورلد ساکر هم از کرش حمایت کرد

صعود به جام جهانی با طعم رکوردشکنی

بازتاب صعود تاریخی تیم‌ملی فوتبال ایران به جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه همچنان ادامه دارد. در حالی که همواره صعود فوتبال کشورمان به جام جهانی به روز آخر و اما و اگرهای فراوان کشیده‌می‌شد، این بار یوزپلنگ‌های ایرانی دو هفته مانده به پایان مسابقات انتخابی بلیت‌شان را برای روسیه اوکی کردند، تا برای دومین دوره متوالی حضور در جام‌جهانی را تجربه کنند. رکورد شکست‌ناپذیری تیم کارلوس کرش و بسته ماندن دروازه ایران از دیگر نکات مهمی است که عادل فردوسی‌پور در مطلبش در مجله معتبر ورلد ساکر به آن اشاره کرده است.

■ صعودی تاریخی

نمی‌توان ایرانی بود و به نتایج تیم‌ملی فوتبال اهمیت نداد. تیم‌ملی ایران در شرایطی جشن صعود به جام‌جهانی را به راه انداخت که موفق شد ضمن صدرنشینی در گروه A در قاره‌کهن دو بازی مانده به اتمام رقابت‌های انتخابی، خیال خود و هوادارانش را راحت کند. همین نتیجه برای مردمی که عاشق فوتبال هستند، نتیجه‌ای مطلوب و قابل تقدیر به حساب می‌آید. فوتبال برای ملت ایران، ورزشی با ارزش محسوب می‌شود تا جایی که همه می‌دانند اتفاقات سیاسی و فوتبالی در زندگی مردم این کشور تأثیرات مهمی دارد. شاید به همین خاطر است که مستطیل سبز برای مقامات ایرانی نیز از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است و اعضای تیم‌ملی فوتبال به همراه کادرفنی و مسئولان فدراسیون تنها دو روز پس از بازی حساس مقابل ازبکستان به دیدار رئیس‌جمهور رفتند.

■ نگاه ۸۰ میلیون

ملاقات با رئیس‌جمهور به سادگی امکان پذیر نیست. با اینکه ورزش ایران، ورزشکاران موفق زیادی دارد، اما فوتبالیست‌های ملی‌پوش با قطعی کردن حضورشان در جام ۲۰۱۸ پس از دو روز رئیس‌جمهور منتخب ایران را ملاقات کردند؛ دیداری صمیمانه که حسن روحانی به نقش موفقیت‌های فوتبال در شادی مردم اشاره کرد: «در طول ۹۰ دقیقه بازی ضربان قلب ۸۰ میلیون ایرانی را تغییر دادید. حماسه شما هنوز ادامه دارد و این فرصت در اختیار شما هست تا در روسیه تاریخ‌ساز شوید. دیگر زمان آن رسیده که از مرحله گروهی جام‌جهانی صعود کنیم و رکوردی تازه به ثبت برسانیم.» در ایران حتی رئیس‌جمهور نیز نمی‌تواند علاقه‌اش به فوتبال را پنهان کند. در دیدار اخیر تیم ملی با او، روحانی یک‌بار دیگر خاطره بازی درخشان مقابل آرژانتین را زنده کرد. مصاف ایران با آرژانتین در جام‌جهانی ۲۰۱۴ برزیل اگرچه به شکست یک بر صفر تیم کرش ختم شد، اما بازی جسورانه و حساب شده بازیکنان ایران هنوز در خاطر هواداران باقی‌مانده است. در جریان همان مسابقات بود که انتشار عکسی از روحانی رئیس‌جمهور ایران در حال تماشای بازی تیم ملی در شبکه‌های اجتماعی سروصدای زیادی به پا کرد. در این عکس روحانی برخلاف همیشه به جای لباس رسمی پیراهن تیم ملی فوتبال ایران را به تن کرده‌بود.

■ این کرش محبوب و موفق

تنها چند ساعت از آن دیدار می‌گذشت که سرمربی پرتغالی در حضور اصحاب رسانه برنامه‌های ویژه‌اش را برای آماده‌سازی تیم ملی فوتبال ایران تشریح کرد: «تیم ایران پیش از این چهار بار در جام‌جهانی حضور داشته، اما در هر چهار دوره نتوانسته از مرحله گروهی بالاتر بیاید. اگر واقعاً به صعود به دور دوم جام ۲۰۱۸ فکر می‌کنیم، باید متفاوت از قبل عمل کنیم. البته هدف بلندمدت ما جام‌جهانی ۲۰۲۲ قطر است.» باید به خوش شانسی ایران در مرحله انتخابی هم اشاره کرد؛ اینکه تیم‌های ملی ژاپن و استرالیا با ایران همگروه نشدند، شانسی بزرگ برای تیم کرش محسوب می‌شد. با این وجود و با توجه به شرایط مطلوب ایران، شاگردان کرش از رویارویی با هیچ حریفی نمی‌هراسند. آنها بدون شکست و بدون گل خورده جشن صعود گرفتند. تیم ملی ایران بیش از ۱۰۰۰ دقیقه است که گلی دریافت نکرده و در رده‌بندی فدراسیون جهانی در قاره کهن آقایی می‌کند. همین پیشتازی سبب شده تا مرد پرتغالی بیش از پیش به موفقیت بازیکنانش در جام جهانی ایمان داشته باشد: «تنها تیمی که در آسیا شاید بتواند ایران را شکست دهد، تیم دوم ایران است.» نکته دیگری که در بررسی موفقیت‌های ایران قابل تأمل به نظر می‌رسد میانگین سنی تیم کرش است. جلال حسینی و مسعود شجاعی تنها بازیکنانی هستند که در بازی مقابل آرژانتین به میدان رفتند و کارلوس کرش هنوز آنها را در تیم حفظ کرده است. سعید عزت‌اللهی و سردار آزمون دو بازیکن زیر ۲۳ سال ایران هستند و میانگین سنی ۲۵ سال برای تیم برتر آسیا مطلوب به نظر می‌رسد. کرش به سختگیری و توجه به نظم و انضباط شهره است، اما باید اذعان کرد که سرمربی ۶۴ ساله مسئولیت مهمی به گردن دارد. کرش با اینکه در بین مردم محبوبیت زیادی دارد، اما بعضاً با انتقادهای کارشناسان و مسئولان فدراسیون فوتبال در ایران روبه‌رو می‌شود. با این حال او بدون شک موفق‌ترین مربی تاریخ فوتبال ایران است. زانوزدن‌های کرش و شادی‌ها او پس از موفقیت تیم‌ملی در هر بازی در ذهن هواداران فوتبال برای همیشه می‌ماند.

چهره‌ها

حسرت المپیک تمام می‌شود

تیم فوتبال امید، دیروز تهران را به مقصد قرقیزستان ترک کرد تا در مرحله مقدماتی رقابت‌های زیر ۲۳ سال آسیا شرکت کند، امیدها در حالی راهی این سفر شدند که در طی مراحل آماده‌سازی با عدم همکاری باشگاه‌ها روبه‌رو شدند و نتوانستند به صورت کامل و با ترکیب تمام بازیکنان تمرین کنند. با این حال همه از پیروانی و شاگردانش انتظار موفقیت دارند، همه می‌خواهند این تیم طلسم ناکامی ایران در راهیابی به المپیک را بشکند. مهدی تاج، رئیس فدراسیون یکی از این افراد است که نگاه امیدوارنه‌ای به شاگردان پیروانی در راه المپیک دارد. تاج می‌گوید: «بازیکنان امید تا زمان المپیک به بهترین شرایط و بلوغ تاکتیکی می‌رسند و می‌توانیم به حسرت ۴۰ ساله نرسیدن به المپیک پایان دهیم.»

امیدوارم ایران پیروز CAS باشد

هرچند بنا به گفته اسدی و تاج قرار بر این شده تا هیچ خبری پیرامون رأی دادگاه CAS در خصوص اختلاف ایران و عربستان بر سر میزبانی رقابت های فوتبال به بیرون درز پیدا نکند، اما تمام اینها باعث نمی‌شود که علاقه‌مندان به فوتبال در خصوص این مسئله مهم بی‌تفاوت باشد. با گذشت سه روز از دادگاه CAS، گمانه زنی ها درباره رأی این دادگاه درباره مناقشه ایران و عربستان بالا گرفته، رضا جاودانی، چهره آشنای برنامه‌های ورزشی و عضو کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال در این خصوص می‌گوید: «طبق قانون محتویات جلسه محرمانه است، باید صبر کنیم تا اسدی به ایران برگردد. در نهایت ما امیدواریم این جلسه که برای میانجیگری و رسیدن به صلح تشکیل شده با اتخاذ رأی به سود ایران همراه باشد.»

حردانی پرتابگر نقره‌ای جهان شد

دوومیدانی کاران جانباز و معلول همیشه افتخارآفرین هستند، تفاوتی هم نمی‌کند که کجا و چگونه به میدان می‌روند. اولین روز مسابقات جهانی دوومیدانی معلولان لندن مثل تمام رقابت‌هایی از این دست با افتخارآفرینی ورزشکاران ایران همراه بود. جواد حردانی، پرتابگر وزنه ایران در این مسابقات با ثبت رکورد ۱۴ متر و ۱۳ سانتی‌متر به عنوان نایب‌قهرمانی و مدال نقره دست یافت تا ملی‌پوشان ایران با مدال‌آوری کارشان را در لندن شروع کنند. حردانی پس از این موفقیت گفت: «از آنجا که اولین ورزشکار کاروان ایران در شروع مسابقات بودم، استرس زیادی داشتم. همیشه اولین مدال می‌تواند در کار کل کاروان تأثیرگذار باشد و خوشحالم که به عنوان اولین نفر روی سکو رفتم.»

گزارش

دنیا حیدری

حسین رضانژاد | مهر

لیگ برتر فوتبال، والیبال، کشتی و حالا دربی

حکومت اسپانسرها

اسپانسر یا همان حامی مالی به فرد، شرکت یا سازمانی گفته‌می‌شود که تمام یا بخشی از هزینه‌ها را برای برگزاری یک رویداد اعم از ورزشی، فرهنگی و هنری در ازای تبلیغات برای مدتی برعهده می‌گیرد. در واقع وظیفه اسپانسر حمایت مالی در ازای تبلیغاتی است که برای آن می‌شود. مسئله مهمی که البته امروزه به طور کامل تغییر ماهیت داده!

اسپانسرها در تمام دنیا، شرکت‌ها یا سازمان‌ها یا حتی افرادی هستند که از جیب هزینه می‌کنند که البته استفاده آن را هم در قبال تبلیغاتی که برای آنها می‌شود، می‌برند و جاده‌ای دو طرفه را طی می‌کنند که از یک سو برای خودشان سودآور است و از سوی دیگر برای طرف قراردادشان که هزینه‌هایش را پرداخت می‌کنند. اما آنچه طی چند سال اخیر در خصوص اسپانسرینگ در فوتبال و حتی والیبال می‌بینیم، شکلی کاملاً متفاوت از تعاریف لغوی و حتی تجاری اسپانسر است. به طور مثال، اسپانسری که طی یکی دو سال اخیر حمایت مالی سرخ‌آبی‌های پایتخت را به عهده گرفته‌است و حالا به جای حمایت از آنها در حال حکومت کردن بر آنان است، به شیوه‌ای کاملاً متفاوت کار می‌کند و بیش از آنکه یک اسپانسر باشد که از جیب خود هزینه می‌کند، یک کارگزار است که از جیب مردم برای این دو تیم خرج می‌کند. البته بعد از آنکه سهم قابل توجه و هنگفت خود را از جیب هواداران این دو تیم برداشت می‌کند. اسپانسری که طی ماه‌های اخیر قدرت و دامنه اختیاراتش به قدری گسترده‌تر شده که حتی زمان دیدار رسمی فوتبال ایران را نیز تغییر می‌دهد!

■ حکومت جای حمایت

طی چند هفته از لیگ برتر این اسپانسر، در اقدامی غیرمتعارف، بازیکنان پرسپولیس و استقلال را ممنوع المصاحبه و تأکید کرد هر گونه تخطی از این دستور، با جریمه مواجه خواهد شد. مسئله‌ای که تعجب همگان را به دنبال داشت. اتفاقی که چندی بعد، توسط همین اسپانسر در رشته‌هایی چون والیبال و حتی کشتی نیز رخ داد تا نشان از قدرت این حامی مالی داشته باشد. اما شاید مهم‌ترین مسئله، تصمیم ناگهانی این کارگزار برای برپایی دربی دوستانه سرخ‌آبی‌های پایتخت بود. تصمیمی که بسیاری بر این باور بودند که هرگز عملی نخواهد شد؛ چراکه به دلیل حساسیت بالای دیدارهای دو تیم، برگزاری این بازی در دورانی که بازیکنان به آمادگی کامل نرسیده‌اند، ریسک بزرگی است که عواقب خوبی هم برای تیم بازنده نخواهد داشت. علاوه بر آن، بالا بودن تعداد مصدومان دو تیم و حضور برخی از نفرات آنها در اردوی تیم امید، دست سرخ‌آبی‌ها را برای این بازی خالی کرده و احتمال برپایی آن را کم‌رنگ می‌کرد. خصوصاً که بعد از موافقت فدراسیون فوتبال آلمان با برگزاری این دیدار در تاریخ ۲۵ تیر، اسپانسر با توجیه‌های خود زمان بازی را نیز به ۳۱ تیرماه تغییر داده بود. یعنی درست یک روز بعد از بازی سوپرجام بین پرسپولیس و نفت تهران، قهرمانان لیگ برتر و جام حذفی که از دیگر موانع بر سر برگزاری این بازی دوستانه بود.

■ مماشات غیرمتعارف

سکوت مسئولان دو باشگاه در شرایطی که نارضایتی از مصاحبه بازیکنان دو تیم کاملاً مشهود بود، نشان از قدرت حکومت این اسپانسر بر دو باشگاه نامی فوتبال ایران بود. اگر چه افتخاری، سرپرست باشگاه استقلال در خصوص اعمال نفوذ جالب توجه اسپانسر بر دو باشگاه مطرح پایتخت گفته بود که برای برپایی دربی ۸۵ تحت فشار نیستند، اما قدرت واقعی اسپانسر سرخ‌آبی‌ها و اعمال نفوذ آن زمانی بیش از قبل به چشم آمد که باوجود تهدیدهای سازمان لیگ به جریمه پرسپولیس در صورت عدم حضور در سوپرجام و تأکید برعدم تغییر زمان این دیدار، روز گذشته فتاحی، مسئول کمیته برگزاری مسابقات سازمان لیگ از مماشات با سرخ‌آبی‌ها در این زمینه خبر داد: «باتوجه به اینکه برگزاری دربی خارج از ایران برای دو باشگاه سرخ آبی درآمدزایی به همراه خواهد داشت تصمیم گرفتیم در این زمینه به آنها کمک کنیم و بعد از جلسه‌ای که با مدیران این تیم خواهیم داشت تاریخ قطعی سوپرجام را مشخص می‌کنیم.» کوتاه آمدن سازمان لیگ البته خیلی هم عجیب نبود. البته مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال نیز در مراسم بدرقه تیم امید تلویحاً اعلام کرده‌بود که با دو باشگاه سرخابی کنار خواهد آمد. از یک سوی این دیدار نیز نفتی‌های تهران هستند که باید دید با تغییر زمان این بازی موافقت می‌کنند؟ اما شایعه بازگشت سرخپوشان در تاریخ ۲۵ تیر به تهران می‌تواند شایعه برگزاری سوپرجام در تاریخ ۲۸ تیر که چندی پیش مطرح شده بود را پررنگ‌تر کند.

■ دوستانه به خرج مردم!

استقلالی‌ها پنج‌شنبه برای مصاف با پرسپولیس راهی آلمان می‌شوند تا ۳۱ تیرماه، در ورزشگاه آرمینیا بیله‌فلد به مصاف پرسپولیس بروند. دیدار دوستانه‌ای که بعد از ۳۷ سال برگزار می‌شود و گفته می‌شود که پخش تلویزیونی نخواهد داشت. اولین بازی دوستانه دو تیم به ۱۶ فروردین ۱۳۴۷ برمی‌گردد که با تساوی بدون گل به پایان رسید. این بازی، در واقع اولین بازی رسمی در تاریخ تیم فوتبال پرسپولیس نیز بود. بعد از آن سرخ‌آبی‌های پایتخت سه دیدار دوستانه دیگر نیز در سوم مهر ۱۳۴۹، ۲۵ آبان ۱۳۵۸ و ۱۳ تیر ۱۳۵۹ انجام دادند. بعد از آن اما این دو تیم دیگر هرگز در دیدارهای دوستانه به مصاف هم نرفتند. البته پرسپولیس و استقلال دو بازی دیگر نیز یکی سال ۵۲ و دیگری در سال ۹۰ انجام دادند که اولی در رقابت‌های جام اتحاد باشگاه‌ها بود و دومی در جام ولایت که هیچ کدام دیدار دوستانه نبود. برگزاری این دیدار دوستانه که می‌تواند پنجمین مصاف دوستانه سرخ‌آبی‌ها باشد، به خودی خود اتفاق خوبی است. اما مسئله نحوه برگزاری آن و حکم دادن اسپانسری است که در حالی برای فوتبال ایران و دو باشگاه مطرح آن تعیین تکلیف می‌کند که دستش برای تأمین هزینه‌ها در جیب ملت است و از جیب خود خرج نمی‌کند! مسئله‌ای که بسیار نگران کننده است. خصوصاً با توجه به دامنه اختیاراتی که طی این مدت از این حامی مالی که بیشتر یک کارگزار است تا اسپانسر، دیده شده است.

تکواندو

فریدون حسن

برویدببینید پسرم در تکواندو چکار می‌کند

یکی از مباحثی که پیرامون عدم توجه زیاد وزارت ورزش به مسائل و اتفاقات فدراسیون تکواندو شنیده می‌شود، بحث منافع شخصی مسئولان وزارت ورزش در زیرساخت‌ها و حوزه‌های مدیریتی این فدراسیون است. یکی از این مسئولان محمدرضا داورزنی، معاون ورزش قهرمانی و حرفه‌ای وزیر ورزش است.

مدت‌هاست بحث حضور فرزند جناب معاون در تشکیلات فدراسیون تکواندو در رسانه‌ها مطرح است تا جایی که عنوان می‌شود منافع به دست آمده از این حضور مانع تصمیم‌گیری درست در خصوص فدراسیون تکواندو می‌شود. محمدرضا داورزنی در پاسخ به این اخبار و شایعات در گفت‌وگویی با خبرگزاری مهر این‌گونه می‌گوید: «بله، پسر من نه در رستوران تکواندو مشغول است و نه مسئولیتی دارد. او در این کار با چند نفر مشارکت داشته و برای ۳۰، ۴۰ نفر شغل ایجاد کرده است، اصلاً هم این موضوع را نمی‌پذیرم که این مسئله به امور جاری فدراسیون مربوط باشد. بهتر است آنها که این صحبت‌ها را مطرح می‌کنند به فدراسیون مراجعه کنند و ببینند که پیمانکاران فدراسیون چه کسانی هستند. من از همه دوستان علاقه‌مند و مشتاق در این زمینه دعوت می‌کنم، بروند از نزدیک ببینند کار پسر من چیست.» داورزنی ادامه داد: «اصلاً مگر ارزیابی فدراسیون براساس نظر یک نفر است که من بخواهم اینگونه در آن دخالت کنم. وزارت ورزش برای این کار پارامترها و ساختاری را تعریف کرده که آنها را در موارد مختلف مورد بررسی قرار دهد. هیچ پارامتری به پسر من ارتباط ندارد. تکواندو سال گذشته در بین فدراسیون‌ها اول شد. اظهارنظر من هم ارتباطی به این موضوع نداشت، من ۳۷ سال است که در ورزش فعالیت می‌کنم. به نظرم این قبیل اظهارنظرها توهین به جامعه تکواندوست چون باعث می‌شود زحمات جماعتی که خوب کار می‌کنند زیر سؤال برود.»

■■■

صحبت‌های معاون ورزش قهرمانی و حرفه‌ای وزارت ورزش در حالی مطرح می‌شود که تکواندوی ایران طی یکی، دو سال گذشته روند نزولی را پشت سر گذاشته و به‌رغم تغییرات زیاد در کادر فنی و حتی ملی‌پوشان این رشته موفقیت گذشته حاصل نشده است. امروز وضعیت تکواندو برخلاف آنچه داورزنی عنوان می‌کند به گونه‌ای است که تمام منتقدان و کارشناسان مدیریت فدراسیون را مقصر اصلی قلمداد می‌کنند، اما گویا در وزارت ورزش بنا بر هر دلیلی (حتی اگر پای پسر معاون وزیر در میان نباشد) عزمی برای اصلاح ساختار مدیریتی تکواندو وجود ندارد تا همچنان وضعیت مبهم یکی از مدال‌آورترین رشته‌های ورزشی کشور پابرجا باشد.

وزارت کورکورانه از تکواندو دفاع می‌کند

تکواندوی ایران روزهای پرحاشیه‌ای را پشت سر می‌گذارد، عدم نتیجه‌گیری درست در مسابقات و رقابت‌های گوناگون از المپیک گرفته تا رقابت‌های جهانی باعث شده نگرانی‌هایی در خصوص نوع مدیریت حاکم بر این رشته مدال‌آور به وجود آید، دغدغه‌ای که البته هر بار از سوی مسئولان فدراسیون و حتی مسئولان ورزش کشور چندان گرفته نشده است. هادی ساعی به عنوان پرافتخارترین ورزشکار المپیک کشور و یکی از بزرگ‌ترین تکواندوکاران دنیا و ایران پیرامون مسائل موجود در تکواندوی ایران نظرات جالبی دارد. ساعی می‌گوید: «تکواندوی ما می‌توانست در مسابقات جهانی موفق باشد، اما نیاز به یک آدم بزرگ در کنار خود داشت. من شاهد تلاش بچه‌های تیم ملی بودم، اما همدلی و وحدتی که برای موفقیت لازم بود در تیم دیده نمی‌شد. قبلاً امکانات نداشتیم، اما با همدلی موفق شدیم، امروز داستان کاملاً برعکس است، تکواندو همه امکانات را دارد اما همدلی نه و همین باعث شده تا اتفاقات خوبی نیفتد.» وی با اشاره به دخالت‌های فدراسیون در انتخاب مربی تیم ملی ادامه داد: «فدراسیون هر کسی که تحت کنترلش باشد را به همکاری دعوت می‌کند، بی‌باک و نصرآبادی افراد کوچکی نیستند، اما برای حضور در رقابت‌های بزرگی چون قهرمانی جهان باید فرد بزرگی بالای سر تیم باشد. وقتی هم که نتیجه حاصل نمی‌شود فدراسیون به راحتی پشت تک مدال‌ها پناه می‌گیرد، اتفاقی که دوباره در خصوص مدال‌آوری کیمیا علیزاده رخ داد.» ساعی ادامه داد: «متأسفانه دوستان به وزیر ورزش اطلاعات اشتباه می‌دهند، می‌گویند سوم شدیم در حالی که اگر جمع مدال‌ها را در نظر بگیریم ما یازدهم شدیم. من از آقای وزیر می‌خواهم که صحبت‌های منتقدان را هم بشنوند. وزارت نباید کورکورانه از فدراسیون دفاع کند، نمی‌شود همه بد باشند و فقط یک نفر خوب باشد.» دارنده مدال طلای المپیک پکن گفت: «پولادگر زحمات زیادی برای تکواندو کشیده است، همیشه هم عنوان می‌کند که بدهکار مردم است، اما من می‌گویم ایشان بدهکار جوانان است. آقای پولادگر بهتر است زودتر از فدراسیون برود تا بدهی خود را به مردم و جوانان بیشتر نکند.» ساعی در پایان گفت: «همدلی یعنی همه آنهایی که رفته‌اند و همه آنهایی که بایکوت شده‌اند را برگردانیم و به همه اجازه حرف زدن بدهیم. امیدوارم این اتفاق رخ دهد و در مجمع آینده اعضا طوری چیده نشوند که شخص خاصی انتخاب شود.»

مقابر

کرانچار به سپاهانی‌ها قول قهرمانی داد!

زلاتکو کرانچار که همراه با سپاهان در تهران اردو زده، پس از تساوی با تراکتور در بازی دوستانه، بر خلاف فصل پیش به هواداران این تیم قول قهرمانی داد. کرانچار که پیش از این در مصاحبه‌ای پرسپولیس و استقلال را شانس‌های اول قهرمانی دانسته بود و باعث خشم و عصبانیت هواداران سپاهان شده بود، گویا این بار سرمربی طلایی‌پوشان خواسته آن مصاحبه را جبران کند و به گوش سپاهانی‌ها برسد که او همه تلاش‌اش را برای قهرمانی به کار می‌بندد، سرمربی سپاهان گفته است: «اضافه شدن دو بازیکن آسیایی و برزیلی‌مان فکر می‌کنم تیممان کامل شود تا با آمادگی کامل از همان هفته‌های ابتدایی لیگ هفدهم بتوانیم نوید قهرمانی به هواداران سپاهان بدهیم.»

یادداشت

سعید احمدیان

ورزش گرفتار منافع مسئولان

ورزش ایران کم از باندبازی و ترجیح دادن منافع شخصی و سیاسی در تصمیم‌گیری‌های مدیرانش ضربه نخورده است، مرور اتفاقاتی که در همین چند وقت اخیر در سطح برخی فدراسیون‌ها و وزارت ورزش رخ داده، گویای واقعیتی است که مسئولان و مدیران ورزش کشور سعی در لاپوشانی آن دارند و به دنبال توجیه کردن تصمیم‌هایی هستند که نگاهی به پشت پرده‌های آن گویای خلاف چیزی است که در ظاهر گفته می‌شود. البته چنین رویه‌هایی در ورزش کشور مختص گروه و جناح خاصی نیست و در تمامی دولت‌ها، تصمیم‌گیری‌های جهت‌گیرانه که بر خلاف منافع ورزش کشور است، مشاهده می‌شود و نمی‌توان و نباید چنین معضلی را محدود به دوره و افراد خاصی کرد. در چنین شرایطی واکاوی و جلوگیری از ادامه چنین روندی که به ورزش ضربه می‌زند، اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند و باید نسبت به ادامه چنین روندی که تنها منافع شخصی و گروهی در تصمیم‌گیری‌ها لحاظ می‌شود، حساس بود و نسبت به آن هشدار داد.

در حال حاضر هم ورزش کشورمان گرفتار چنین معضلی است و بدون اشاره مستقیم به تصمیمی خاص، می‌توان رد پای ترجیح دادن منافع شخصی را به منافع ملی در ورزش دید، مسئله‌ای که سبب می‌شود تا ورزش ایران نتواند به جایگاهی که ظرفیت و پتانسیل‌هایی که دارد، برسد و حتی عواقب چنین موضع‌گیری‌های جناحی که برگرفته از روابط است، می‌تواند به عقب‌گرد ورزش کشورمان در سطوح مدیریتی و همچنین نتایجی که ورزشکاران کشورمان در رقابت‌های مختلف بین‌المللی می‌گیرند، بینجامد. در همین راستا جلوگیری از افزایش دخالت دادن منافع شخصی و گروهی که به خاطر منافع مشترک برخی مدیران با یکدیگر، صورت می‌گیرد، ضرورتی انکارناپذیر برای ورزش ایران است. بده و بستان‌هایی که بین برخی مدیران متولی ورزش و همچنین فدراسیون‌ها وجود دارد، سبب می‌شود تا مدیران شایسته خانه‌نشین شوند و مدیرانی بر سر کار باشند که اولویت‌هایشان نه منافع ملی و ورزش، بلکه منفعت شخصی و گروهی است که منتج به تصمیم‌گیری برای سیاست‌های کلان و خرد ورزش می‌شود. در چنین صورتی شایسته‌سالاری در ورزش فراموش می‌شود و مدیران و مسئولانی در منصب‌های تصمیم‌گیری قرار می‌گیرند که پیش از سنجیدن شرایط ورزش کشور برای یک تصمیم حیاتی، منافع خودشان و ارتباط تجاری و خصوصی که دارند را لحاظ می‌کنند.

رسیدن به چنین مواردی در ورزش زیاد سخت نیست و از برخی موضع‌گیری‌ها و واکنش‌هایی که نسبت به اتفاقاتی که ورزش می‌افتد، به راحتی می‌توان به جهت‌دار و منفعت‌طلبانه بودن آن پی برد، ورزش هم در چند وقت اخیر کم از چنین واکنش‌هایی از سوی مسئولان وزارت‌خانه ورزش و فدراسیون‌ها نسبت به نتایجی که در برخی رقابت‌های مهم رقم خورده، نداشته و به خوبی با علم به روابطی که بین برخی مسئولان در حوزه‌های خارج از ورزش وجود دارد، می‌توان به جهت‌دار بودن و غیرمنصفانه بودن آن پی برد، طوری که به راحتی در برخی اظهارونظرها می‌توان دید که سعی در موفق جلوه دادن کارنامه‌ای مدیری وجود دارد، که ناموفق بوده‌است، اما برخی منافع سبب می‌شود تا واکنش متولیان ورزش متفاوت از منتقدانی باشد که با دلسوزی خیر و صلاح ورزش کشور را می‌خواهند.

چنین تصمیم‌گیری‌هایی که منفعت تجاری و مالی و البته جناحی در آن دخیل است، آسیب بزرگی است که ورزش را تهدید می‌کند و اجازه نمی‌دهد که علاوه بر استفاده از تمام ظرفیتی که یک ورزش در اختیار دارد، از پتانسیل مدیران و مربیانی که به‌رغم شایستگی جایی در روابط بین مدیران نداشته‌اند، هم استفاده کرد. در این شرایط ورزش ایران نیاز به دگردیسی مدیریتی و غربال مسئولانی دارد که این محیط پاک را تبدیل به میدانی برای زدوبندهای اقتصادی و سیاسی کرده‌اند و سبب محرومیت مدیرانی شده‌اند که به دور از حب و بغض‌های سیاسی و شخصی، تنها موفقیت ورزش را در تصمیم‌گیری‌هایشان در نظر می‌گیرند. به طور قطع تا زمانی که محیط سیستم مدیریتی ورزش آلوده به منافع تعریف شده خارج از حوزه ورزش باشد، همچنان باید در انتظار سیاست‌گذاری و حکم‌هایی بود که تأمین‌کننده منافع شخصی به جای منافع کلیت ورزش هستند و تنها راه برون رفت از این وضعیت میدان دادن به مسئولانی است که تصمیم‌هایشان بر اساس منفعت ورزش است، نه اینکه بخواهند برای منفعت‌طلبی شخصی، حقایق ورزش را وارونه جلوه دهند.

فوتبال اروپا

مورینیو: شاید زلاتان به منچستر برگردد

ژوزه مورینیو، سرمربی منچستریونایتد، تأیید کرد که ممکن است زلاتان ابراهیموویچ در ژانویه به این باشگاه برگردد. زلاتان که در دیدار مقابل اندرلخت در لیگ اروپا از ناحیه لیگامنت زانو آسیب دید و تا اواخر سال ۲۰۱۷ از میادین دور خواهد بود؛ به همین دلیل باشگاه منچستریونایتد قرارداد او را برای سال دوم تمدید نکرد. اما مورینیو در گفت‌وگو با خبرنگاران، احتمال بازگشت او به اولدترافورد را رد نکرد: «احتمالش وجود دارد. البته ما می‌خواستیم صادق باشیم و اجازه بدهیم که هر تصمیمی می‌خواهد، بگیرد. در عین حال، باید تصمیمی بگیریم که همه راضی باشند و اگر او بخواهد بماند و ما بخواهیم منتظر بمانیم، چرا برای بازیکنی که کارهای زیادی برای ما انجام داد، صبر نکنیم.»

انتقال جنجالی بونوچی به میلان

پیوستن لئوناردو بونوچی از یوونتوس به میلان در ذهن کمتر کسی می‌گنجید، ولی از شایعه تا واقعیت این جا به جایی، تنها دو روز فاصله بود. بونوچی با سابقه هفت‌سال بازی برای یوونتوس و کسب شش‌قهرمانی سری آ ترجیح داد که از یووه جدا شده و راهی میلانی شود که این روزها با جدیتی مثال زدنی سعی در تقویت خود در تمام پست‌ها دارد. بیش از ۲۰۰ هوادار میلان به استقبال او آمده بودند و همچنین انقلابی در شبکه‌های اجتماعی ایجاد شد. او با قراردادی ۴۰ میلیون یورویی از این پس کاپیتان میلان خواهد بود و سالانه ۷/۵ میلیون یورو نیز دریافت خواهد کرد.